

عنوان مقاله:

اهمیت بکارگیری روش تدریس نمایشی در آموزش درس عربی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی تازه های روانشناسی تکاملی و تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

آمنه نقدی پوربیرگانی - کارشناسی ارشد الهیات و معارف اسلامی

خلاصه مقاله:

روش نمایش بر مشاهده و دیدن استوار است. در این روش، افراد مهارتهای خاصی را از طریق دیدن فرا می گیرند و معلم طرز کاربرد وسیله ای یا چگونگی ساختن یک شیء را نشان می دهد. با استفاده از این روش، معلم می تواند مهارتی را به تعداد زیاد از شاگردان و در طی زمانی کوتاه ارائه دهد. مهمترین برتری این روش به کارگیری اشیاء حقیقی و واقعی در آموزش است. البته این روش به تنهایی به کار نمی رود و معلم ضمن ارائه روش نمایشی، ناچار به استفاده از روش سخنرانی نیز استفاده می کند. از روش نمایشی برای درسهای که جنبه عملی و فنی دارند بیشتر می توان استفاده کرد. روش نمایشی از چهار مرحله تشکیل شده است. نمایش یکی از روشهای تدریس است که برای عرضه دیداری و بیان یک فرآیند متوالی، واقعیات یا مفاهیم به کار می رود. استفاده از این روش به یاد دهنده امکان دستکاری و به شرکت کننده امکان مشاهده می دهد. معمولاً نمایش با توضیحات شفاهی گام به گام همراه است و انتظار می رود شرکت کنندگان این توضیحات را به عنوان رهنمود در عمل به کار برند. ما در عربی با مفاهیم متعددی روبه رو هستیم. حالا اگر قرار باشد که حجم گسترده ای از این مفاهیم را در یک کتاب درسی بگنجانیم و دانش آموزان هم مجبور باشند همه آن ها را به ذهن بسپارند و در جلسه امتحان پس بدهند، آن وقت می بینید که درس عربی آن ها را از این درس بیزار خواهد ساخت. برای ایجاد تغییر در شیوه های سنتی تدریس و جلوگیری از افت تحصیلی در درس عربی باید رویکرد ما در طراحی برنامه های درس عربی باید تغییر کند. ما در کتاب ها شاهد طرح موضوعاتی چون فعالیتهای گروهی، بحث و گفت وگو، اظهارنظر درباره مسائل هستیم ولی این میزان تغییر کافی نیست بلکه در شیوه برنامه ریزی و تدریس عربی، باید انقلاب ایجاد شود. این انقلاب هم باید در روش های یاددهی و یادگیری هم در نظام ارزشیابی صورت گیرد تا نتیجه بخش باشد.

کلمات کلیدی:

روش های تدریس، عربی، دیدن، مهارت آموزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1945512>

